

Zespół psychologów:
dr Elżbieta Małkiewicz – koordynator
mgr Renata Iwaniec
mgr Monika Kozłowska
mgr Anna Szymańska
mgr Przemysław Winiecki

Przedmiot: psychologia, program konwersatorium

Liczba godzin: 30

1. Zajęcia integracyjne

Efekty kształcenia:

Po zakończeniu zajęć student:

- zna pozostałych uczestników zajęć,
- czuje się dobrze i bezpiecznie ze swoją grupą ćwiczeniową i osobą prowadzącą zajęcia,
- docenia wagę aktywnych metod pracy z grupą,
- akceptuje ustalone zasady funkcjonowania w grupie warsztatowej.

2. Zasady prezentacji i autoprezentacji

Efekty kształcenia:

- Student potrafi wymienić czynniki sprzyjające skutecznemu przekazywaniu wiedzy.
- Student zna klasyczne oraz współczesne (aktywizujące) metody dydaktyczne.
- Student akceptuje potrzebę doskonalenia swoich umiejętności komunikacyjnych.
- Student zna zasady tworzenia konspektów oraz prezentacji multimedialnych.

Literatura podstawowa:

Morreale, S.P., Spitzberg, B.H., Barge, J.K. (2008). *Komunikacja między ludźmi*, Warszawa: PWN, s. 29-57, 544-586.

Detz, J. (2007). *Sztuka przemawiania*, Gdańsk: GWP.

Adler, R.B., Rosenfeld, L.B., Proctor, R.F. (2006). *Relacje interpersonalne*, Poznań: Rebis, s. 4-34.

Literatura uzupełniająca:

Nard, J.D. (2009). *Jak występować publicznie. Klucz do sukcesu i pułapki, których należy unikać*, Warszawa: Czarna Owca.

3. Komunikacja werbalna

Efekty kształcenia:

- Student wymienia rodzaje barier komunikacyjnych i potrafi je zidentyfikować w konkretnej sytuacji.
- Student poprawnie konstruuje komunikaty „ja”, parafrazy, klasyfikacje i odzwierciedlenia.
- Student akceptuje wartość aktywnego słuchania.

Literatura podstawowa:

Gordon, T. (1995). *Wychowanie bez porażek w szkole*, Warszawa: PAX, s. 93-138.

Faber, E., Mazlish, A. (1992). *Jak mówić żeby dzieci słuchały. Jak słuchać żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań: Media Rodzina, s. 13-64 (rozdział: *Jak radzić sobie z uczuciami*).

4. Komunikacja niewerbalna

Efekty kształcenia:

- Student rozumie, że warto stale poszerzać swoją wiedzę z zakresu komunikacji niewerbalnej.
- Student definiuje poszczególne rodzaje komunikatów niewerbalnych.
- Student odczytuje znaczenie poszczególnych komunikatów niewerbalnych.

Literatura podstawowa:

Argyle, M. (1991). *Psychologia stosunków międzyludzkich*, Warszawa: PWN, s. 39-125.

Jamrożek, B., Sobczak, J. (1996). *Komunikacja interpersonalna*, Poznań: eMPI2, s. 25-33.

5. Procesy grupowe w klasie szkolnej

Efekty kształcenia:

- Student wymienia cechy którymi charakteryzuje się grupa społeczna.
- Student rozumie wpływ procesów grupowych na relacje panujące w grupie społecznej.

Literatura podstawowa:

Mika, S (1987). *Psychologia społeczna dla nauczycieli*, Warszawa: WSiP, s. 188-262.

Hartley, P. (2000). *Komunikacja w grupie*, Poznań: Zysk i Spółka, s. 33-46, 129-148.

6. Etykietowanie

Efekty kształcenia:

- Student definiuje pojęcie etykiety i rozumie wpływ etykiet na samowiedzę ucznia.
- Student potrafi wskazać sposoby uwalniające ucznia od negatywnego działania etykiety.

Literatura podstawowa:

Faber, E., Mazlish, A. (1992). *Jak mówić żeby dzieci słuchały. Jak słuchać żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań: Media Rodzina, s. 215-249 (rozdział: *Jak uwolnić dziecko od narzuconej roli*).

7. Sytuacje problemowe i konflikty

Efekty kształcenia:

- Student potrafi wskazać sytuacje konfliktowe i akceptuje, że są one nieuniknione.
- Student definiuje style i metody rozwiązywania konfliktów i potrafi uzasadnić ich wykorzystanie w konkretnych sytuacjach problemowych.
- Student rozwija umiejętność konstruktywnego rozwiązywania problemów.

Literatura podstawowa:

Jamrożek, B., Sobczak, J. (1996). *Komunikacja interpersonalna*, Poznań: eMPI², s. 132-141.

Johnson, D. (1992). *Podaj dłoń*, Warszawa: Instytut Zdrowia i Trzeźwości, s. 200-218.

8. 1. Socjometria

Efekty kształcenia:

- Student definiuje strukturę socjometryczną grupy.
- Student potrafi przeprowadzić badanie socjometryczne, sporządzić tabelę socjometryczną, narysować socjogram oraz dokonać jego interpretacji.

Literatura podstawowa:

Pilkiewicz, M. (1962). *Techniki socjometryczne. Wprowadzenie do badań*. Psychologia Wychowawcza, 4, s. 421-433.

Pilkiewicz, M. (1963). *Graficzna analiza materiału socjometrycznego*. Psychologia Wychowawcza, 1, s. 32-46.

8. 2. Socjoterapia

Efekty kształcenia:

- Student definiuje pojęcie socjoterapii i opisuje przebieg zajęć socjoterapeutycznych.
- Student projektuje techniki pracy grupowej, które może wykorzystać w realizacji założonego celu wychowawczego.
- Student rozumie rolę nauczyciela w procesach grupowych.

Literatura (do wyboru):

Socjoterapia wychowanków pogotowia opiekuńczego (2008). Pod red. M. Ganczarskiej. Opole: Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, r.3, aneks zał. 5-8 (do wyboru).

Socjoterapia. (1998, 2004). Pod red. K. Sawickiej. Warszawa: CMPPP.

Nortman, R. (1999). *Gry i zabawy przeciwko agresji*. Kielce: Jedność.

Rojewska, J. (2000). *Grupa bawi się i pracuje*. Warszawa: UNUS.

9. Obserwacja i rozmowa

Efekty kształcenia:

- Student potrafi dokonać obserwacji zachowania ucznia i zinterpretować zachowania ucznia.

- Student zna techniki konstruowania rozmowy (wywiadu).
- Student rozróżnia pytania otwarte od zamkniętych i prawidłowo formułuje pytania otwarte.

Literatura podstawowa:

Karwowska-Struczyk, M., Hajnicz, W. (1986). *Obserwacja w poznaniu dziecka*. Warszawa: WSiP, s. 21-37.

Suchańska, A. (2007). *Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej*, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, s. 105-110, 208-212.

10. Analiza wytworów ucznia i dokumentów szkolnych

Efekty kształcenia:

- Student wylicza rodzaje wytworów ucznia oraz dokumentów gromadzonych w szkole, które mogą być źródłem informacji o uczniu.
- Student potrafi dokonać prawidłowej analizy wytworów ucznia i dokumentów szkolnych.

Materiały do zajęć:

ABC Praktykanta

Rysunki, wypracowania, zeszyty zgromadzone przez studentów i prowadzących.

11. Specyficzne trudności w uczeniu się

Efekty kształcenia:

- Student wymienia podstawowe zaburzenia, których rezultatem jest obniżenie zdolności uczenia się.
- Student rozumie trudności z jakimi borykają się dzieci cierpiące na dysleksję.
- Student akceptuje potrzebę indywidualnego podejścia do nauczania dzieci cierpiących na specyficzne trudności w uczeniu się.

Literatura podstawowa:

Squires, G., McKeown, S. (2006). *Pomóż dziecku z dysleksją*, Warszawa: Liber, s. 9-104.

Literatura uzupełniająca:

Reid, G., Wearmouth, J. (2008). *Dysleksja: teorie i praktyka*, Gdańsk: GWP.

12. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD)

Efekty kształcenia:

- Student opisuje charakterystyczne zachowania dziecka z ADHD, wyjaśnia genezę tego zaburzenia.
- Student uświadamia sobie swój stosunek emocjonalny do dzieci sprawiających trudności w pracy nauczycielskiej.
- Student rozumie, że dziecko z ADHD może mieć ograniczony wpływ na swoje zachowanie.
- Student zna metody pracy w nauczaniu dzieci z ADHD.

Literatura podstawowa:

Pfiffner, L. (2004). *Wszystko o ADHD*, Poznań: Zys i spółka, s. 14-83.

Literatura uzupełniająca:

Barkley, R. (2009). *ADHD. Podjąć wyzwanie*, Poznań: Zys i spółka.

Taylor, B. (2009). *Moje kochane ADHD*, Warszawa: Przedsiębiorstwo Wydawnicze Rzeczpospolita SA.

Hallwell, E.M., Rattey, J.J. (2004). *W świecie ADHD*, Poznań: Media Rodzina, s. 211-214.

13. Warunki twórczego (skutecznego) zapamiętywania i uczenia się

Efekty kształcenia:

- Student rozumie prawidłowości rządzące funkcjonowaniem pamięci.
- Student wymienia podstawowe techniki mnemotechniczne i konstruuje mapy myśli.

Literatura podstawowa:

Fisher, R. (1999). *Uczymy się jak nauczać*, Warszawa: WSiP, s. 70-85.

Buzan, T. (1998). *Mapy twoich myśli*, Łódź: Ravi.

Lorayne, H. (1995). *Sekrety superpamięci*, Łódź: Ravi.

Brześkiewicz, Z. (1995). *Superumysł*, Warszawa: Comes, s. 70-75, 102-107.

14. Kolokwium, ewaluacja zajęć

15. Omówienie ABC praktykanta